

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43CoCsp/19/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6621203179
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Blaha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6621203179.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Blahu, členiek senátu JUDr. Márie Kubincovej, PhD. a Mgr. Miriam Kamenskej v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739 proti žalovanému Q. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XXXX/XX, XXX XX Y. o zaplatenie 4.601,24 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Okresného súdu Lučenec č. k. 13Csp/67/2021-136 zo dňa 31. marca 2022 takto

rozhodol:

- I. Rozhodnutie Okresného súdu Lučenec č. k. 13Csp/67/2021-136 zo dňa 31. marca 2022 potvrdzuje.
- II. Žalovanému nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozhodnutím v prvej výrokovej vete žalobu zamietol. V druhej výrokovej vete rozhodol, že žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

2. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka, a. s., Bratislava sa žalobou domáhal zaplatenia sumy 4.601,24 Eur s príslušenstvom z dôvodu, že so žalovaným uzatvoril dňa 04.12.2015 Zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej sa zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXX. Žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80% a ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 2.400,- Eur a bol povinný platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 80,- Eur. Žalovaný si neplnil povinnosti vyplývajúce zo Zmluvy napriek viacerým výzvam zo strany VÚB, a.s. Pred odstúpením pohľadávky na vymáhanie veriteľ vystavil ku dňu 08.06.2021 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.05.2021 obsahujúci súhrn debetných položiek a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihladením na vykonané úhrady žalovaného s konečným zostatkom na úhradu vo výške 4.601,24 Eur, čo predstavuje končený dlh žalovaného z doposiaľ neuhradeného dlžného zostatku. Žalovaný si nesplnil svoju povinnosť uhradiť tento peňažný záväzok v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy s končeným stavom ku dňu 31.05.2021, t.j. v lehote splatnosti do 20.06.2021 a žalobcovi preto vznikol nárok na úhradu úrokov z omeškania od 21.06.2021 až do zaplatenia.

3. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 04.01.2022 v ktorom uviedol, že uznáva, že spravil chybu aj v tomto prípade, preto mu nezostáva nič iné, než zaplatiť dlžnú sumu. Poukázal na to, že je zamestnaný, avšak má nízky príjem a keďže má aj iné platobné povinnosti žiadal o splátkový kalendár.

4. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobca sa k tomuto vyjadreniu žalovaného vyjadril podaním zo dňa 26.01.2022 v ktorom uviedol, že súhlasí, aby žalovanému v rozsudku bola uložená povinnosť uhradiť dlžnú sumu spolu s trovami konania v pravidelných mesačných splátkach splatných vo výške 100,- Eur vždy k 25. dňu v mesiaci, pod stratou výhody splátok.

5. Po vykonanom dokazovaní okresný súd žalobu zamietol z dôvodu premlčania uplatneného nároku. Konštatoval, že aktívna vecná legitímácia žalobcu vyplýva zo Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 11.08.2021 uzavretej medzi Všeobecnou úverovou bankou, a.s. ako „postupcom 1“ a VÚB Leasing, a.s. ako „postupcom 2“ a obchodnou spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o. ako postupníkom, t. j. žalobcom. Poukázal na to, že na základe žalovaným vyplnenej Žiadosti o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro uzavrel právny predchodca žalobcu so žalovaným Zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty Pôžičková karta Quatro a zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 50521103. Z Výpisu z pôžičkovej karty Quatro vyplýva, že žalovanému bol poskytnutý úverový rámec 2.400,- Eur a za obdobie od 22.12.2015 do 31.05.2021 žalovaný vykonal debetné operácie vo výške 6.761,24 Eur a kreditné operácie vo výške 2.160,- Eur a dlžný zostatok žalobca vyčíslil na sumu 4.601,24 Eur. Zmluvu uzavretú dňa 15.12.2015 medzi žalovaným ako dlžníkom a Všeobecnou úverovou bankou, a.s. ako veriteľom posúdil okresný súd ako zmluvu úverovú a zároveň zmluvu o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania. Takáto zmluva musí byť uzavretá v písomnej podobe a musí mať požadované náležitosti podľa § 9 ods. 2 v spojení s § 10 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej „ZoSÚ“). Zmluvu posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej „OZ“) a zároveň aj ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Uvedená zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú a jedná sa teda o zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere podľa § 14 ZoSÚ.

6. Okresný súd konštatoval nespornú skutočnosť, že žalovaný uhradil titulom splátok celkovú sumu 2.160,- Eur od mesiaca január 2016 po marec 2018 v počte 27 splátok. Žalovaný sa dostal do omeškania od mesiaca apríl 2018 so splátkou splatnou 15.04.2018. Poukázal na to, že k zosplatneniu mohol veriteľ pristúpiť ohľadne tejto splátky najskôr po uplynutí 3 mesiacov, t. j. po dátume 15.07.2018, čo veriteľ aj urobil dňa 02.08.2018 a to do splatnosti nasledujúcej splátky. Tomuto zosplatneniu predchádzalo upozornenie na omeškanie so zaplatením splátky týkajúce sa mesiaca máj 2018. Podľa okresného súdu však v danom prípade nie je podstatné za omeškanie ktorej splátky veriteľ upozornenie poslal, podstatnou je skutočnosť, že upozornenie bolo do dispozičnej sféry žalovaného doručené a k zosplatneniu došlo v lehote dlhšej ako 15 dní po tomto upozornení. Okresný súd preto dospel k záveru, že k zosplatneniu úveru došlo platne a účinne právnym predchodcom žalobcu, čo bolo podmienkou podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, resp. § 17 ods. 1a 2 ZoSÚ pre postúpenie pohľadávky, pričom aj toto postúpenie okresný súd považoval za platné. Okresný súd teda konštatoval, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá na dobu neurčitú bola uzatvorená platne, má všetky atribúty požadované zákonom, platne došlo k zosplatneniu dlhu ako aj k jeho postúpeniu a teda žalobca je aktívne vecne legitímovaný na uplatnenie si tejto pohľadávky voči žalovanému.

7. Okresný súd sa ex offio zaoberal aj otázkou premlčania takto uplatnenej pohľadávky v spotrebiteľskom spore. Splátka, ktorá spôsobila zosplatnenie celého dlhu bola splatná dňa 15.04.2018 a teda do omeškania sa dlžník dostal od 16.04.2018 so zaplatením celej dlžnej pohľadávky. Ak bola žaloba podaná na súde dňa 28.07.2021 okresný súd potom takéto podanie považoval za podanie po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty a z tohto dôvodu žalobu zamietol.

8. Okresný súd vo vzťahu k zosplatneniu úveru v celosti v napadnutom rozhodnutí uviedol, že ak by sa zosplatnenie malo týkať splatnosti pohľadávky z mája 2018 (splatnej 15.05.2018), ako predložil žalobca aj upozornenie veriteľa na omeškanie so zaplatením tejto splátky, potom by zosplatnenie zo dňa 02.08.2018 nemohlo byť účinným, pretože od splatnosti splátky, ktorá by zosplatnenie úveru v celosti spôsobila, t.j. od 15.05.2018 by neuplynulo trojmesačná lehota tak, ako to vyžaduje § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (OZ), čo by znamenalo, že zosplatnená pohľadávka v celosti by nemohla byť postúpená mimo bankový sektor, nakoľko by to bolo v rozpore s § 92 ods. 2 zákona o bankách, ako aj § 17 ZoSÚ, s následkom nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o. na uplatnenie si práva z takto neplatne postúpenej pohľadávky, čo však nie je tento prípad.

9. Okresný súd k námietke právneho zástupcu žalobcu, že v prejednávacom prípade vzhľadom na špecifickosť revolvingového úveru nie je možné použitie postupu v zmysle § 53 ods. 9 v spojení s §

565 OZ uviedol, že tento postup je priamo predpokladaný v článku V. bod 35 Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s., pričom tento postup bol zo strany veriteľa dodržaný a preto zosplatnenie považoval za účinné.

10. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania sa okresný súd riadil ust. § 255 ods. 1 CSP a žalovanému, ktorý síce bol v konaní úspešný nepriznal nárok na náhradu trov konania, pretože mu v konaní žiadne trovy nevznikli.

11. Proti uvedenému rozhodnutiu podal včas v celom rozsahu odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP. Na prvom mieste poukázal na písomné podanie žalovaného zo dňa 04.01.2022, ktoré s odkazom na § 35 ods. 2 a § 110 ods. 1 OZ považoval podľa obsahu za uznanie uplatneného práva zo strany žalovaného čo do dôvodu a výšky. Vytýkal okresnému súdu, že v tejto súvislosti vôbec neskúmal, či na základe tohto prejavu vôle žalovaného došlo podľa § 110 ods. 1 OZ k pretrhnutiu pôvodnej premlčacej doby a začatiu plynutia novej 10 ročnej premlčacej doby. Ak okresný súd neaplikoval na vec § 110 ods. 1 OZ, resp. sa s uvedeným podaním z hľadiska jeho obsahu podľa § 110 ods. 1 OZ nezaoberal, potom napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, resp. je nepreskúmateľné, pretože nie je z neho zrejmé, ako tento prejav vôle žalovaného po právnej stránke okresný súd posúdil, v dôsledku čoho okresný súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

12. Žalobca ďalej poukázal na ust. § 282 CSP a vzhľadom na to, že žalovaný vo svojom podaní zo dňa 04.01.2022 uznal uplatnený nárok a požiadal o možnosť splácania pohľadávky v splátkach, žalobca s ohľadom na § 282 CSP navrhuje, aby súd rozhodol o jeho nároku rozsudkom pre uznanie, ktorým sa žalovanému povolí splácať dlh v mesačných splátkach po 100,- Eur splatných vždy k 25. dňu v mesiaci pod stratou výhody splátok. Odkázal v tejto súvislosti na dielo Števček M. a kolektív: Civilný sporový poriadok, Komentár. Praha: C.h.Beck, 2016, str. 1516, z ktorého okrem iného zdôraznil, že: „... v prípade uznania a vzdania sa nároku strany prejavia hmotnoprávny úkon voči súdu, nie voči sebe navzájom, a súd meritórne rozhodnúť musí ... Rozsudok na základe uznania nároku prichádza do úvahy v prípade, ak kedykoľvek počas konania žalovaný pre súdom uzná nárok uplatnený žalobou ... Ak žalovaný uzná nárok hmotnoprávnym úkonom voči svojmu žalobcovi, berie súd túto skutočnosť do úvahy pri rozhodovaní veci a posúdi ju podľa okolností konkrétneho prípadu, napríklad ako uznanie dlhu, či uznanie záväzku... Rovnako súd v procesnom práve neskúma „skutočnosť“ vôle žalovaného, iba jeho vonkajší prejav. Toto procesné pravidlo platí všeobecne, nielen pri tomto druhu rozsudku; v procese (až na výnimky napr. pri zmieri) uplatňuje princíp prejavenej vôle sporových strán, nie ich skutočnej vôle“.

13. Žalobca ďalej v odvolaní vytýkal nesprávne posúdenie, keď podľa okresného súdu došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru podľa § 565 OZ podaním zo dňa 02.08.2018, pričom podľa § 103 OZ začala plynúť premlčacia doba pre všetky splátky úveru splatné do budúcnosti od prvej splátky úveru, ktorú dlžník neuhradil riadne a včas (splatnej v danom prípade dňa 15.04.2018). Nestotožnil sa s okresným súdom, že ak táto prvá neuhradená splátka, s ktorou bol žalovaný v omeškaní viac ako 3 mesiace bola splátka splatnou dňa 15.04.2018, potom všeobecná 3-ročná premlčacia lehota uplynula 16.04.2021 a vzhľadom na podanie žaloby dňa 28.07.2021 bola žaloba podaná po uplynutí premlčacej doby. Vytýkal, že z napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, či okresný súd pri posudzovaní premlčania aplikoval na vec aj zákon č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej choroby Covid-19, ktorý nadobudol účinnosť dňa 27.03.2020, pričom odkázal na § 1 a § 8 citovaného zákona v zmysle ktorých v čase od 27.03.2020 do 30.04.2020, t. j. spolu po dobu 35 dní a od 19.01.2021 do 28.02.2021 spolu v rozsahu 41 dní neplynula premlčacia lehota. Aplikácia uvedeného zákona z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nevyplýva, a preto podľa žalobcu toto rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a okresný súd dospel k nesprávnym záverom ohľadne premlčania nároku žalobcu. Aj z tohto dôvodu je preto napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľné, keďže nie je zrejmé, ako sa okresný súd vysporiadal s neplynutím lehôt počas pandémie Covid 19 a vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (neaplikácie uvedených zákonných ustanovení), v dôsledku čoho dospel okresný súd k nesprávnym právnym záverom ohľadne premlčania.

14. Žalobca vytýkal napadnutému rozhodnutiu aj nesprávne právne posúdenie začiatku plynutia premlčacej lehoty. Poukázal na to, že žalobca si uplatnil nárok zo Zmluvy o vydaní a používaní kreditnej

platobnej karty pôžičková karta Quatro a zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 50521103 zo dňa 15.12.2015 („Zmluva“). Na základe tejto zmluvy žalovaný čerpal finančné prostriedky vo výške 6.761,24 Eur, na splatenie uhradil sumu 2.160,- Eur a žalobca sa domáhal zaplata sumy 4.601,24 Eur, ktorá pozostáva z istiny vo výške 2.396,04 Eur, z poplatkov vo výške 30,06 Eur, zo štandardných úrokov vo výške 1.917,26 Eur a úrokov z omeškania vo výške 370,61 Eur. Podľa žalobcu z vykonaných dôkazov vyplýva, že v zmluve absentovala medzi pôvodným veriteľom a žalovaným dohoda o plnení v splátkach na dobu určitú. V zmluve bol dohodnutý len predschválený úverový rámec vo výške 2.400,- Eur (bez ohľadu na to, že štandardná výška mesačnej splátky bola dohodnutá na 80,- Eur) na čo súd v napadnutom rozhodnutí neprihliadol a touto skutočnosťou sa ani nezaoberal. Podľa žalobcu posudzovaný spotrebiteľský revolvingový úver je špecifickým bankovým produktom, na základe ktorého žalovaný čerpal peňažné prostriedky, ktoré však bol povinný vrátiť. Konečný termín splatnosti revolvingového úveru však nebol zmluvne dohodnutý, ako ani konkrétny počet splátok. Zmluva bola dohodnutá na dobu neurčitú. Podľa žalobcu pôvodný veriteľ si stanovil čas povinnosti pre vyplatenie dlhu dlžníkom, a to zaslaním výzvy zo dňa 02.08.2018 označenou ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“, kde žalovaného vyzval na zaplata dlhu podľa § 563 OZ. Žalobca odkázal na znenie § 563 OZ, ako aj na článok V. bod 35. Obchodných podmienok, podľa ktorých, ak klient napriek výzve nezaplatí povinnú splátku v stanovenej lehote, banka má právo okrem iného vyhlásiť dlžný zostatok za okamžite splatný. Žalobca uviedol, že uvedená zmluva bola vypovedaná listom zo dňa 02.08.2018 bez ohľadu na jej názov s označením „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ a na základe tohto podania predchodca žalobcu vypovedal uzavretú zmluvu, čím mu vznikol voči žalovanému nárok domáhať sa poskytnutých finančných prostriedkov podľa § 563 OZ. Poukázal v tejto súvislosti na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3Cdo/250/2014, podľa ktorého forma výzvy k splneniu dlhu nie je predpísaná, postačí preto aj ústny prejav. Podľa žalobcu je preto nesporné, že jeho predchodca vyzval písomným podaním zo dňa 02.08.2018 s označením ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ na zaplata dlhu žalovaného, ktorý ku dňu vyhotovenia tohto podania predstavoval sumu 2.669,29 Eur a teda žalovaného vyzval na zaplata sumy podľa § 563 OZ k úhrade dlhu zo Zmluvy. Žalobca ani nemohol svoj nárok uplatniť predtým, ako dlžníka vyzval na plnenie a preto premlčacia doba nemohla začať plynúť pred výzvou na zaplata dlhu zo Zmluvy, nakoľko žalobcov právo nebolo „actio nata“ a v prípade podania žaloby pred zaslaním výpovede a ukončení zmluvného vzťahu by bola žaloba zamietnutá ako predčasne podaná. Žalobca preto mohol svoj nárok uplatniť na súde až po ukončení zmluvy, a preto k začatiu plynutia premlčacej doby došlo najskôr dňa 03.08.2018, deň nasledujúci po vyhotovení výpovede zmluvy. Odkázal v tejto súvislosti na rozhodnutie NS SR zo dňa 31.07.2008, sp. zn. 4Cdo/146/2008. Keďže premlčacia doba začala plynúť najskôr dňa 03.08.2018 a žaloba bola podaná na súde dňa 28.07.2021, podľa žalobcu bol nárok uplatnený pred uplynutím premlčacej doby a pokiaľ okresný súd dospel k opačnému záveru, jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

15. Žalobca poukázal aj na to, že v danom prípade bol medzi zmluvnými stranami dohodnutý revolvingový úver vo forme kreditnej karty a nie klasický splátkový úver. Ide o úver umožňujúci klientovi čerpať poskytnuté zdroje opakovane bez nutnosti žiadať o povolenie čerpania banku. Ak klient vyčerpá časť alebo celý úverový rámec a následne vyčerpá sumu splatí jednorazovo, hneď po pripísaní tejto úhrady má opäť k dispozícii celý úverový rámec. Ak vyčerpá sumu spláca postupne, bude mať stále k dispozícii tú časť úverového rámca, ktorá nie je vyčerpaná a ktorá sa zároveň s každou splátkou zvyšuje. V predmetnom prípade nebolo dojednané plnenie v splátkach. Štandardná splátka, ktorú bol žalovaný povinný plniť bola v tomto prípade len dojednaným opakujúcim sa plnením v existujúcom záväzkovom vzťahu na dobu určitú. Odkázal v tejto súvislosti na komentár k § 565 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého: „Od splnenia v splátkach je potrebné dôsledne odlišiť opakujúce sa plnenie, resp. plnenie opakujúcich sa dávok v trvajúcom záväzkovom vzťahu“. Záväzkové vzťahy s opakujúcim sa plnením nezanikajú splnením v pravom slova zmysle, ale uplynutím času, výpoveďou, dohodou alebo iným odlišným spôsobom“. Podľa žalobcu preto podľa § 563 OZ výzvou zo dňa 02.08.2018 došlo zo strany pôvodného veriteľa k uplatneniu si svojho práva, keď vyzval dlžníka na splatenie dlhu, nakoľko v čase trvania dlhu nebol dohodnutý čas jeho úplného splatenia a až touto výzvou pôvodný veriteľ určil splatnosť predmetného záväzku žalovaného. Okresný súd preto nesprávne posúdil splatnosť pohľadávky podľa § 565 OZ a nesprávne aplikoval aj ust. § 53 ods. 9, § 565 OZ a § 103 OZ a opomenul aplikovať § 563 OZ pri skúmaní námietok premlčania podľa ust. § 101 OZ.

16. Podľa žalobcu tomuto vznikol nárok na úhradu istiny a príslušenstva uplatneného v žalobe, jeho nárok nie je premlčaný ani len v časti a napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Keďže žalovaný uznal uplatňovaný nárok, žalobca podľa § 282 CSP navrhuje, aby súd o

uplatnenom nároku rozhodol rozsudkom pre uznanie. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil a žalobe v celom rozsahu vyhovel, resp. aby napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania.

17. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

18. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) v senáte bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP, pretože nie je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a nevyžaduje to ani dôležitý verejný záujem. Rozsudok bol v zmysle § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1 CSP odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo v zmysle § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

19. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný požiadal právneho predchodcu žalobcu, ako veriteľa, vyplnením žiadosti označenej ako „Žiadosť o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro“ (bod III. Podmienky úveru) o úverový rámec 2.400,- Eur so štandardnou mesačnou splátkou 80,- Eur. Žalovaný žiadosť podpísal dňa 04.12.2015 a právny predchodca žalobcu dňa 07.12.2015. Následne Všeobecná úverová banka, a.s. (ďalej „právny predchodca žalobcu“ alebo „VÚB, a.s.“) a žalovaný, ako „Klient“ uzatvorili Zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty Pôžičková karta Quatro a zmluvu o spotrebiteľskom úvere, číslo zmluvy 50521103, predmetom ktorej bol úverový rámec 2.400,- Eur. Zmluvnými stranami bola dohodnutá štandardná mesačná splátka vo výške 80,- Eur so štandardnou úrokovou sadzbou 22,80 % a RPMN 24,23 %. Celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom predstavovali sumu 325,37 Eur. Zmluva bola VÚB, a.s. podpísaná dňa 10.12.2015 a žalovaným dňa 15.12.2015.

20. Z Výpisu z Pôžičkovej karty Quatro vyplýva, že za zúčtovacie obdobie od 22.12.2015 do 31.05.2021 žalovaný vykonal debetné transakcie vo výške 6.761,24 Eur, kreditné transakcie vo výške 2.160,- Eur a dlžný zostatok banka vyčíslila na sumu 4.601,24 Eur.

21. Podľa čl. V. Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding, a.s. nazvaného - Zúčtovania, úhrada a platba (ďalej aj „OP“) vyplýva:

„27. Na základe všetkých Transakcií, Poplatkov a došlých úhrad zaúčtovaných na Kartovom účte Banka denne zisťuje a vyčísluje výšku Dlžného zostatku s výnimkou úrokov. Dlžný zostatok vrátane úrokov Banka vyčísluje raz mesačne. Správca vystaví ku Dňu uzávierky Výpis a zasiela ho Klientovi (Držiteľovi hlavnej karty), ak v priebehu Cyklu nebol na Kartovom účte zaznamenaný pohyb, Výpis nie je Klientovi vystavený ani poslaný. Ak v priebehu Cyklu nebol na Kartovom účte zaznamenaný pohyb, Výpis nie je Klientovi vystavený ani poslaný. Výpis obsahuje najmä: (a) označenie Karty, (b) informácie o Transakciách v rozsahu dátum Transakcie, dátum zúčtovania, popis (Transakcia, úrok, Poplatok, príp. Výmenný kurz), debetné, kreditné transakcie, (c) deň vystavenia Výpisu, zúčtovacie obdobie, číslo Karty, (d) výšku Štandardnej úrokovej sadzby, Sankčnej úrokovej sadzby, Štandardnej splátky, (e) výška Povinnej splátky, Deň splatnosti, číslo účtu pre úhradu, variabilný symbol, (f) informácie o Úverovom rámci, počiatočnom a konečnom stave Dlžného zostatku, disponibilnom zostatku, (g) oznamy.

28. Banka zasiela Klientovi Výpis v listinnej podobe spravidla poštou, pokiaľ sa s Klientom v Zmluve nedohodne na inom spôsobe zasielania Výpisu, ktorý umožňuje ukladať a reprodukovat' nezmenené informácie. Na základe žiadosti Klienta sa Banka môže rozhodnúť zasielať Výpis Klientovi v elektronickej podobe zabezpečenej proti zneužitiu treťou osobou na e-mailovú adresu Klienta, v takom prípade Banka nedoručuje Klientovi Výpisy iným spôsobom.

30. Výška Povinnej splátky sa určuje v Deň uzávierky. Pokiaľ ďalej nie je uvedené inak, výška Povinnej splátky sa rovná Štandardnej splátke. V prípade, ak akákoľvek časť Povinnej splátky za predchádzajúci Cyklus nebola splatená, výška Povinnej splátky za aktuálny Cyklus sa vypočíta ako súčet Štandardnej splátky a akejkoľvek nesplatennej časti Povinnej splátky za predchádzajúci Cyklus. V prípade prečerpania podľa bodu 19 je súčasťou Povinnej splátky v danom Cykle aj suma prečerpania. Ak je Dlžný zostatok nižší ako Štandardná splátka, výška Povinnej splátky za aktuálny Cyklus sa rovná Dlžnému zostatku.

31. Klient je povinný uhradiť Povinnú splátku vo výške uvedenej vo Výpise s použitím variabilného symbolu identifikujúceho Kartový účet tak, aby úhrada bola pripísaná na Kartový účet najskôr v deň

nasledujúci po Dni uzávierky a najneskôr v Deň splatnosti. ak Deň splatnosti pripadne na deň pracovného pokoja, je Klient povinný Povinnú splátku uhradiť v posledný pracovný deň pred Dňom splatnosti.

35. Banka je povinná informovať Klienta, že nedošlo k úhrade Povinnej splátky v lehote jej splatnosti písomne alebo formou SMS, a to najneskôr do 15 dní odo dňa splatnosti Povinnej splátky. Ak Klient napriek výzve nezaplatí Povinnú splátku v stanovenej lehote, Banka má právo dočasne alebo natrvalo obmedziť realizáciu Transakcií Držiteľa karta na všetkých Kartových účtoch vedených na meno Klienta a využiť jeden alebo viacero z nasledovných prostriedkov: (a) vyhlásiť Dlžný zostatok za okamžite splatný; Banka je oprávnená v prípade riadne a včasného nesplácania splátok žiadať od Klienta zaplataenie celej pohľadávky Banky, ak je Klient v omeškaní s úhradou jednej Povinnej splátky alebo čiastočného plnenia jednej Povinnej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace, a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, (b) domáhať sa vrátenia a ukončiť platnosť Karty, (c) vymáhať pohľadávku mimosúdne alebo súdnou cestou, (d) vymáhať od Klienta všetky náklady spojené s uplatnením a vymáhaním pohľadávky, (e) postúpiť pohľadávku tretej osobe.“

22. Podľa čl. X. OP - Zánik Zmluvy o vydaní a používaní Karty:

„62. Banka je oprávnená kedykoľvek Zmluvu vypovedať. Výpovedná doba je dva mesiace a začína plynúť okamihom doručenia výpovede. Výpoveď Zmluvy zašle Banka Klientovi písomne doporučenou listovou zásielkou alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné Klientovi.

65. Banka je oprávnená od Zmluvy odstúpiť. Dôvodom na odstúpenie od Zmluvy je porušenie Zmluvy zo strany Klienta resp. iný objektívny dôvod, o ktorom Banka Klienta informuje v oznámení o odstúpení. Oznámenie o odstúpení od Zmluvy zašle Banka písomne doporučenou listovou zásielkou alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné Klientovi. Odstúpenie od Zmluvy nadobúda účinnosť dňom jeho doručenia Klientovi.“

23. Písomným podaním zo dňa 04.07.2018 (č.l. 72) označeným ako „Predžalobná upomienka“ VÚB, a.s. vyzvala žalovaného k úhrade nedoplatku na splátkach vo výške 240,-Eur. Zároveň žalovaného upozornila, že ak do 18.07.2018 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 05/2018 bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný zásielku prevzal dňa 09.07.2018 (č.l. 71).

24. Písomným podaním zo dňa 02.08.2018 (č.l. 73) označeným ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ Všeobecná úverová banka, a.s. oznámila žalovanému, že dlh z kreditnej karty č. 0050521103 sa stal splatným v celom rozsahu naraz. Dlžná čiastka predstavuje sumu v celkovej výške 2.669,29,-Eur, pričom istina z dôvodu denného úročenia zákonným úrokom narastá. Zároveň vyzvala žalovaného k úhrade celkového dlhu.

25. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 11.08.2021 uzatvorenou medzi Všeobecnou úverovou bankou, a.s. ako „Postupcom 1“ a VÚB Leasing, a.s. ako „Postupcom 2“ pohľadávka voči žalovanému bola postúpená postupníkovi spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o., t.j. žalobcovi.

26. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení ku dňu 15.12.2015 (ďalej len „ObZ“) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

27. Podľa § 502 ods. 1 ObZ od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

28. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení ku dňu 15.12.2015 (ďalej len „ZoSÚ“) zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

29. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

30. Podľa § 10 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) podľa § 9 ods. 2 písm. a), b), d), f), g), i), j), x) a aa),
- b) povinnosť spotrebiteľa kedykoľvek zaplatiť takýto úver na žiadosť veriteľa v plnej výške,
- c) výšku poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa tieto poplatky môžu meniť.

31. Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1.

32. Podľa § 14 ods. 2 ZoSÚ veriteľ môže zmluvu o spotrebiteľskom úvere na dobu neurčitú vypovedať, ak je to dohodnuté v zmluve o spotrebiteľskom úvere na dobu neurčitú. Vypovedná lehota nesmie byť kratšia ako dva mesiace. Vypoveď veriteľ zašle spotrebiteľovi písomne alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

33. Podľa § 14 ods. 3 ZoSÚ, ak je to dohodnuté v zmluve o spotrebiteľskom úvere na dobu neurčitú, veriteľ môže z objektívnych dôvodov ukončiť spotrebiteľovi oprávnenie čerpať spotrebiteľský úver. Veriteľ je povinný informovať spotrebiteľa o ukončení čerpania spotrebiteľského úveru a o jeho dôvodoch písomne alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi vopred, alebo ak to nie je možné, veriteľ informuje o tom spotrebiteľa bezodkladne; to neplatí, ak poskytnutiu takejto informácie bránia ustanovenia osobitného predpisu alebo verejný poriadok alebo bezpečnosť štátu.

34. Podľa § 53 ods. 9 zákona č. 40/194 Zb. Občiansky zákonník v znení ku dňu 15.12.2015 (ďalej len „OZ“), ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

35. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

36. Podľa § 100 ods. 1 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

37. Podľa § 100 ods. 2 OZ premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

38. Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

39. Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

30. Podľa § 54a OZ, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

31. Podľa § 524 ods. 1 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

32. Podľa § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

33. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení ku dňu 11.08.2021 (ďalej aj „ZoB“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

34. Podľa § 17 ods. 1 ZoSÚ v znení ku dňu 11.08.2021, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

35. Podľa § 17 ods. 2 ZoSÚ v znení ku dňu 11.08.2021, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

c) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a

d) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

36. Po zhodnotení skutočností zistených z predloženého spisu dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol správne, keď vydal napadnutý rozsudok, ktorým žalobu v celom rozsahu zamietol. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o premlčaní nároku žalobcu, na základe ktorého žalobu v celom rozsahu zamietol. V konaní a postupe súdu prvej inštancie nezistil odvolací súd vady a okresný súd sa dostatočne vysporiadal s tvrdeniami žalobcu a uplatneným nárokom. Vzhľadom na obsah a rozsah žalobcom podaného odvolania odvolací súd dodáva k veci nasledovné.

37. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu a z dôvodov uvedených žalobcom v odvolaní.

38. Súd prvej inštancie správne posúdil vzťah vzniknutý medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným ako spotrebiteľský podľa § 52 a nasl. OZ, uzavretú zmluvu ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a správne definoval uvedenú zmluvu ako zmluvu o revolvingovom úvere. Okresný súd správne konštatoval aj nesporný skutkový stav, keď zistil, že žalovanému na základe uvedenej Zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty Pôžičková karta Quatro a Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 50521103 bol poskytnutý úverový rámec vo výške 2.400,- Eur a v období od 22.12.2015 do 31.05.2021 žalovaný vykonal debetné operácie vo výške 6.761,24 Eur, kreditné operácie vo výške 2.160,-Eur a žalobcom vyčíslený zostatok predstavuje sumu 4.601,24 Eur. Správne konštatoval aj to, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu uzavretú na dobu neurčitú. Správne z vykonaného dokazovania a predložených dokladov konštatoval aj vznik omeškania žalovaného počnúc mesiacom apríl 2018 s úhradou splátky splatnej dňa 15.04.2018.

39. Okresný súd zamietol žalobu z dôvodu premlčania uplatneného nároku. Vychádzal z vykonaného dokazovania, že predchodca žalobcu mohol zosplatiť úver až po uplynutí 3 mesiacov od splátky splatnej ku dňu 15.04.2018, t.j. po uplynutí dátumu 15.07.2018, čo predchodca žalobcu aj urobil Oznámením o zosplatení úveru zo dňa 02.08.2018. Okresný súd správne konštatoval platné a účinné zosplatenie vykonané predchodcom žalobcu, čo bolo zároveň predpokladom podľa § 92 ods. 8 ZoB a § 17 ods. 1 a 2 ZoSU pre postúpenie pohľadávky od predchodcu žalobcu ako postupcu na žalobcu ako postupníka. Správne konštatoval aj to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá na dobu neurčitú bola uzavretá platne, obsahujúc všetky zákonom požadované náležitosti a platne došlo aj k postúpeniu pohľadávky z tohto vzťahu. Súd prvej inštancie správne ex offo posúdil aj premlčanie žalobcom uplatneného nároku vychádzajúc z ust. § 54a OZ. Okresný súd správne konštatoval, že splátka, ktorá spôsobila zosplatenie, bola splatná ku dňu 15.04.2018, od ktorého dátumu začala plynúť všeobecná 3-ročná premlčacia lehota a keďže žaloba bola podaná až 28.07.2021, nárok uplatnený žalobcom je premlčaný a okresný súd dôvodne žalobu zamietol. Odvolací súd sa s takýmto skutkovým zistením a vyhodnotením skutkového stavu v celom rozsahu stotožňuje a stotožňuje sa aj so správnym právnym posúdením okresného súdu v napadnutom rozhodnutí.

40. Odvolací súd v celom rozsahu odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia podľa § 387 ods. 2 CSP a vzhľadom na dôvody podaného odvolania dopĺňa nasledovné.

41. Na prvom mieste v odvolaní žalobca vytýkal okresnému súdu, že v napadnutom rozhodnutí sa nezaoberal obsahom písomného podania žalovaného zo dňa 04.01.2022, ktoré je podľa žalobcu uznaním uplatneného práva zo strany žalovaného čo do dôvodu a výšky a okresný súd neskúmal, či na základe tohto podania nedošlo v zmysle § 110 ods. 1 OZ k pretrhnutiu pôvodnej premlčacej doby a k začatiu plynutia novej 10-ročnej premlčacej doby. Keď toto ustanovenie okresný súd neaplikoval, resp. sa ním nezaoberal, jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, resp. je nepreskúmateľné. S takýmto tvrdením sa odvolací súd nestotožňuje.

42. Odvolací súd v danom prípade poukazuje na kogentnú úpravu § 54a OZ. Táto úprava neumožňuje premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy vymáhať, ani ho platne zabezpečiť a keďže sa jedná o kogentnú úpravu, je konajúci súd povinný ex offo, t.j. aj bez návrhu a bez toho, aby spotrebiteľ na toto ustanovenie poukázal, prihliadať, či veriteľ neuplatňuje premlčané právo, ktoré nemožno v súdnom konaní vymáhať. Odvolací súd však poukazuje aj na druhú vetu citovaného ustanovenia, podľa ktorého o.i. obnoviť vymáhateľnosť premlčaného práva možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

43. Právnym dôsledkom úspešne uplatnenej hmotnoprávnej námietky premlčania práva je, že takéto právo síce nezaniká, avšak oslabuje sa o zložku nároku na jeho nútené presadenie proti povinnej osobe a zostáva tak v rovine naturálnej obligácie, t.j. obsah takéhoto práva nemožno viac presadiť núteným spôsobom proti vôli povinnej osoby a teda takéto právo je na súde nevymáhateľné. Znamená to, že ust. § 54a OZ v druhej vete predpokladá, že obnovenie vymáhateľnosti, t.j. napr. vo forme uznania premlčaného práva v spotrebiteľských vzťahoch, ktorého dôsledkom by bolo opätovné plynutie novej premlčacej lehoty podľa § 110 ods. 1 OZ, pripadá do úvahy len pri takom vykonaní právneho úkonu dlžníka v rámci spotrebiteľského vzťahu, ktorý o premlčaní vedel.

44. Ak žalobca v odvolaní tvrdil, že malo dôjsť k aplikácii ust. § 110 ods. 1 OZ, t.j. okresný súd mal zohľadniť vyššie uvedený písomný prejav vôle žalovaného a prisúdiť tomuto úkonu začatie plynutia novej premlčacej lehoty podľa § 110 ods. 1 OZ, potom bolo povinnosťou žalobcu nielen tvrdiť, ale aj preukázať, že žalovaný v čase, keď tento písomný úkon voči súdu realizoval, vedel o tom, že pohľadávka žalobcu je premlčaná. Odvolací súd zdôrazňuje, že žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie ani len netvrdil a preto nemohol preukázať (napriek tomu, že mu písomný prejav vôle žalovaného zo dňa 04.01.2022 bol doručený), že žalovaný vedel o premlčaní práva uplatneného žalobcom v tomto konaní a napriek tomu ho uznal s dôsledkom nového začatia plynutia premlčacej lehoty, t.j. obnovenia vymáhateľnosti žalobcom uplatneného práva.

45. Bez toho, aby sa odvolací súd musel zaoberať obsahom prejavu vôle žalovaného v podaní zo dňa 04.01.2022, je nevyhnutné dospieť k záveru, že aplikácia ust. § 110 ods. 1 OZ o začatí plynutia novej 10-ročnej premlčacej lehoty nepripadá do úvahy, keďže žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie, a to do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania pred okresným súdom ani len netvrdil, t.j. nemohol preto ani preukázať, že žalovaný vedel o premlčaní nároku žalobcu. Pokiaľ preto okresný súd neaplikoval ust. § 110 ods. 1 OZ napriek obsahu podania žalovaného zo dňa 04.01.2022 postupoval správne, nakoľko ust. § 54a OZ mu aplikáciu ustanovenia § 110 ods. 1 OZ neumožnilo, keďže žalobca ani len netvrdil, že žalovaný o premlčaní práva žalobcu ku dňu písomného podania zo dňa 04.01.2022 vedel. Z uvedených dôvodov preto okresný súd postupoval správne, keď neaplikoval ust. § 110 ods. 1 OZ vzhľadom na kogentnú úpravu § 54a OZ a pasivitu žalobcu v konaní pred súdom prvej inštancie do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa konanie končí.

46. Podľa odvolacieho súdu neobstojí ani námietka žalobcu, že rozhodnutie je nepreskúmateľné, keďže okresný súd nielenže nepoužil toto ustanovenie, ale ani len neodôvodnil, prečo sa ním nezaoberal. Odvolací súd zdôrazňuje, že žalobca žiadne tvrdenia o prípadnom novom začatí plynutia premlčacej lehoty vzhľadom na podanie žalovaného zo dňa 04.01.2022 v konaní pred súdom prvej inštancie do skončenia dokazovania, t.j. v rámci zákonnej koncentrácie ani neuviedol, pričom tvrdenie o novom začatí plynutia premlčacej lehoty je možné považovať za hmotnoprávnu námietku, t.j. za prostriedok procesného útoku podľa § 149 CSP, ktorý žalobcom do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania podľa § 154 CSP realizovaný nebol a okresný súd nepochybil, keď sa touto skutočnosťou v napadnutom rozhodnutí nezaoberal. Zároveň takéto tvrdenie v odvolaní nespĺňa ani predpoklady novoty podľa § 366 CSP.

47. Žalobca ďalej namietal nesprávny postup okresného súdu, ktorý napriek uznávaciemu prejavu žalovaného v podaní zo dňa 04.01.2022 nevydal rozsudok pre uznanie. S takýmto tvrdením sa odvolací súd nestotožňuje.

48. Rozsudok pre uznanie nároku predstavuje osobitný druh rozhodnutia vo veci samej. Súd rozhodne rozsudkom pre uznanie nároku na návrh žalobcu, ak žalovaný uzná nárok uplatnený žalobcom alebo jeho časť. Pre rozhodnutie rozsudkom pre uznanie nároku sú teda potrebné úkony obidvoch strán sporu, a to uznanie uplatneného nároku alebo jeho časti žalovaným a návrh žalobcu na rozhodnutie rozsudkom pre uznanie nároku.

49. Civilný sporový poriadok na rozdiel od Občianskeho súdneho poriadku už výslovne neupravuje, že rozsudkom pre uznanie súd rozhodne vtedy, ak žalovaný počas konania pred súdom uzná žalobou uplatnený nárok alebo jeho časť (porovnaj § 153a ods. 1 Zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení účinnom do 30.06.2016). Keďže však pri rozhodovaní formou rozsudku pre uznanie nároku konajúci súd vyhodnocuje len splnenie predpokladov ustanovených Civilným sporovým poriadkom ako procesným predpisom, je potrebné dospieť k záveru, že uznanie nároku je procesný

úkon žalovaného. Úkon uznania nároku ako procesný úkon žalovaného preto musí byť urobený počas prebiehajúceho civilného sporového konania a musí byť určený súdu, pričom môže byť urobený v akejkoľvek prípustnej forme podania podľa § 125 CSP a z posúdenia jeho obsahu v zmysle § 124 ods. 1 CSP musí jednoznačne vyplývať, že žalovaný nárok uplatnený žalobcom alebo jeho časť uznáva.

50. Z nálezu Ústavného súdu SR z 19. júna 2013, sp. zn. I. ÚS 223/2013-56 o.i. vyplýva: „V tomto ohľade sa možno inšpirovať ústavne konformným postupom súdu pri posudzovaní procesného úkonu. Pri jeho posudzovaní podľa obsahu súd nemôže určitému a zrozumiteľnému úkonu prikladať iný ako účastníkom sledovaný zmysel; nemôže teda „domýšľať“ obsah úkonu alebo z úkonu robiť závery, ktoré z neho v skutočnosti nevyplývajú. Totiž každý procesný úkon je potrebné posudzovať z objektívneho hľadiska, t. j. podľa toho, ako bol navonok prejavnený. Aj žaloba je úkonom urobeným podľa Občianskeho súdneho poriadku a ako taká musí byť posudzovaná. Nie je však vylúčené, že môže mať aj následky hmotnoprávne. V procesnej teórii totiž prevažuje názor (porov. A. Winterová kol.: Civilní právo procesní, 6. aktualizované a doplněné vydání, Praha: Linde 2011. 174 s.n.), s ktorým sa stotožňuje aj ústavný súd, že pri procesných úkonoch je rozhodujúci prejav vôle (platí tzv. teória prejavu, a nie teória vôle platiaca iba na súkromno-právne úkony).“

51. K základným ústavno-právnym princípom civilného sporového konania patrí aj princíp rovnosti sporových strán vyjadrený v čl. 6 ods. 2 CSP, podľa ktorého strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možností uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu. V nadväznosti na tento základný princíp zákonodarca v ustanovení § 290 a nasl. CSP upravil spory s ochranou slabšej strany, ku ktorým patria aj spotrebiteľské spory, teda spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou. Zavedením osobitných konaní so slabšou stranou, a to najmä v spotrebiteľských sporoch, zákonodarca reagoval na existujúce hmotno-právne ustanovenia chrániace spotrebiteľa v záväzkových vzťahoch tak, aby mohol civilný proces aj v tejto oblasti plniť svoju základnú funkciu, t.j. chrániť a presadzovať hmotné právo a byť prostriedkom ochrany subjektívnych práv a zákonom chránených záujmov.

52. Podľa Dôvodovej správy k čl. 6 CSP novum spočíva v zavedení osobitných konaní so slabšou stranou, ktoré výrazne modifikujú doterajšie chápanie rovnosti strán sporu a súd v týchto prípadoch musí zohľadňovať istú hmotnoprávnu i procesnú nerovnováhu sporových strán. Odvolací súd si je vedomý, že Dôvodová správa k zákonu sama o sebe nie je prameňom práva. Aj Ústavný súd Slovenskej republiky v Náleze sp. zn. II. ÚS 171/2005 zo dňa 27.02.2008, hoci zdôraznil, že dôvodová správa netvorí sama o sebe prameň práva, súčasne nevylúčil, že dôvodová správa by mohla byť za určitých okolností pádnym argumentom pre tvrdenia sťažovateľov. Keďže Dôvodová správa je vyjadrením dôvodov zákonodarcu, prečo ten ktorý právny predpis prijal, pri výklade ustanovení, zmyslu a účelu zákona je vhodné a možné podporne vychádzať aj z Dôvodovej správy k tomu ktorému právnemu predpisu.

53. Zákonodarca síce zaviedol kategóriu sporov s ochranou slabšej strany v konaní, avšak výslovne neupravil žiadne obmedzenia pre rozhodovanie rozsudkom pre uznanie nároku, a to ani v prípade spotrebiteľských sporoch. Preto pri čisto formalistickom výklade ustanovenia § 282 CSP by aj v spotrebiteľských sporoch, ak žalovaný uzná nárok uplatnený žalobcom alebo jeho časť a žalobca navrhne rozhodnúť rozsudkom pre uznanie nároku, súd musel rozhodnúť rozsudkom pre uznanie nároku, čo by znamenalo, že by musel priznať aj premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy alebo musel by priznať právo žalobcovi, ktorý na základe absolútne neplatného právneho úkonu nie je aktívne legitimovaným v spore, hoci inak by podľa hmotného práva tieto skutočnosti ex offio vyhodnocoval. Keďže však Civilný sporový poriadok upravuje spotrebiteľské spory ako osobitný druh sporov s ochranou slabšej strany v konaní, a teda účelom a zmyslom Civilného sporového poriadku je zohľadniť aj istú hmotnoprávnu i procesnú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom, podľa odvolacieho súdu treba návrh na vydanie rozsudku pre uznanie a splnenie ďalších zákonných podmienok podľa § 282 CSP posudzovať aj podľa špecifických potrieb strán sporu, pretože napriek kogentnosti ustanovenia § 282 CSP by pri čisto gramatickom výklade a lipnutím na formálnych znakoch vydanie rozsudku pre uznanie mohlo znamenať postup súdu v rozpore so základnými princípmi civilného sporového konania, konkrétne čl. 6 CSP. Zákonodarca pritom v čl. 3 ods. 1 CSP upravil, že každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať aj v súlade s princípmi, na ktorých tento zákon spočíva.

54. Odvolací súd je preto toho názoru, že v spotrebiteľských sporoch aj pri uznaní nároku súd môže vyhodnocovať skutočnosti, na ktoré by inak podľa hmotného práva ex offio prihliadal, a teda môže vyvodzovať dôsledky z absolútne neplatných právnych úkonov, ako aj prihliadať na to, že premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť. Z dôvodu komplexného posúdenia veci odvolací súd poukázal na takýto postup za situácie, ak v konaní žalovaný (spotrebiteľ) aj uzná nárok žalobcu. O takýto prípad však v prejednávanej veci nejde.

55. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný na základe doručenej žaloby, príloh k nej a výzvy okresného súdu sa vyjadril k žalobe podaním zo dňa 04.01.2022 (v spise na čl. 106), v ktorom uviedol: „Uznávam, že som spravil chybu aj v tomto prípade, preto mi nič iné nezostáva, než zaplatiť dlžnú sumu. Som síce zamestnaný vo Filakove, v spoločnosti VPS Filakovo, ale nakoľko mám nízky príjem a mám aj iné platobné povinnosti, budem žiadať o splátkový kalendár.“ Z obsahu zápisnice zo dňa 31.03.2022 v spise na čl. 134 a 135 vyplýva, že právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol: „Žalobca má za to, že v zmysle posledného svojho vyjadrenia je dôvodné povoliť žalovanému splácať predmetný dlh v 100,- Eur mesačných splátkach pod následkom straty výhody splátok s tým, že prejav žalovaného podľa názoru zástupcu žalobcu je možné považovať za uznanie dlhu voči žalobcovi a preto eventuálne zväžiť vo veci rozhodnutie rozsudkom pre uznanie.“

56. Podľa odvolacieho súdu z podania žalovaného zo dňa 04.01.2022 nevyplýva uznanie nároku žalobcom podľa § 282 CSP s tým, že uznanie môže byť vykonané rôznou formou, a to buď písomným podaním, vyjadrením sa alebo ústnym prejavom na pojednávaní, avšak musí z neho nepochybne vyplývať prejav vôle uznať nárok uplatnený žalobcom čo do základu nároku a aj jeho výšky. Zvlášť obozretne musí byť posudzovaný prejav žalovaného v spotrebiteľských sporoch ako slabšej strany, ktorý nemusí byť bez informovaného poučenia spôsobilý posúdiť procesný následok svojho vyhlásenia v konaní. Len nepochybne prejavená vôľa uznania nároku je predpokladom na vydanie rozsudku pre uznanie, pre ktorý platí špecifická procesná úprava, a to skrátenie jeho odôvodnenia (§ 285 CSP) a v zásade neprípustnosť odvolania (okrem prípadov, ak neboli splnené podmienky na jeho vydanie podľa § 356 písm. a) CSP). Vzhľadom na vyššie uvedené závažné dôsledky procesného prejavu vôle uznania nároku, ktorého výsledkom môže byť rozsudok pre uznanie s vyššie uvedenými dôsledkami, hlavne v zásade neprípustnosťou odvolania, potom nepochybne z prejavenej vôle musí vyplývať uznanie uplatneného nároku. Samotná skutočnosť, že v podaní strana sporu v postavení žalovaného nenamietne uplatnený nárok čo do dôvodu a výšky, môže byť posúdená ako nepopretie nároku, t.j. že nárok sporný nie je, čo však ešte neznamená, že došlo aj k uznaniu nároku vo forme procesného úkonu s dôsledkom vydania rozsudku pre uznanie. Z písomného prejavu vôle žalovaného zo dňa 04.01.2022 vyplýva, že tento „uznal, že spravil chybu a neostáva mu nič iné, len zaplatiť dlžnú sumu“. Žalovaný uznal len to, že spravil chybu, teda nesmeroval uznávací prejav voči nároku uplatnenému v žalobe a konštatoval svoju situáciu pod tlakom prebiehajúceho súdneho sporu v podobe povinnosti úhrady dlhu. Žalovaný teda nepoprel žalobcom uvedené skutkové okolnosti uzavretia zmluvy, výšky dlhu, výšky splátok a podobne, avšak podľa odvolacieho súdu uvedený prejav vôle nie je možné bez ďalšieho a bez pochybností posúdiť ako procesné uznanie nároku s dôsledkom vydania rozsudku pre uznanie.

57. Na podporu svojho záveru odvolací súd uvádza, že v obdobnej skutkovej veci sa otázkou posúdenia vyhlásenia spotrebiteľa k uplatnenému nároku veriteľa zaoberal aj Najvyšší súd SR v rozhodnutí zo dňa 30.11.2021 sp. zn. 7Cdo 179/2020 z ktorého vyplýva: „11. Odvolací súd vo vzťahu k nastolenej otázke žalobkyňou (bod 3) v podstatnom uviedol, že vyjadrenia žalovaného v rámci výpovede pred súdom prvej inštancie dňa 29. januára 2018 nemožno považovať za taký prejav jeho vôle, ktorý by vyvolával právne účinky predpokladané v ust. § 282 CSP. Žalovaný uviedol, že si je vedomý dlhu voči žalobcovi, dlh prestal splácať po tom, čo manželka prišla o zamestnanie, táto pred niekoľkými mesiacmi zomrela a žalovaný nemá dlh z čoho zaplatiť. Chcel by dlžnú sumu splatiť, požiadal o splátkový kalendár. Vzhľadom na závažnosť inštitútu, a to najmä za stavu, že ide o konanie s tzv. slabšou stranou, ako je to aj v predmetnom prípade, kedy má žalovaný postavenie spotrebiteľa, je potrebné dôsledne vyžadovať náležitosti uznávacieho právneho úkonu. V tomto smere odvolací súd poukázal na skutočnosť, že výrazový prostriedok „je si vedomý dlhu“, „chce dlžnú sumu zaplatiť“ nemožno bez ďalšieho považovať za uznávací prejav. Z vyjadrenia žalovaného nie je zrejmé, v akom rozsahu považuje žalobu za opodstatnenú. Byť si vedomý dlhu ešte samo osebe neznamená, že dlžník svoj dlh aj uznáva. V konaní nebolo sporné, že zmluva o pôžičke z 21. augusta 2012, z ktorej žalobkyňa odvodzuje svoj nárok uplatnený žalobou, má povahu spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. V prípade spotrebiteľských sporov je súd povinný preskúmať spotrebiteľskú

zmluvu, ktorá je právnym základom uplatneného nároku z toho hľadiska, či neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, či spĺňa obsahové požiadavky ustanovené zákonom o spotrebiteľských úveroch a pod. V spotrebiteľských sporoch možno za relevantný považovať iba informovaný uznávací prejav vôle spotrebiteľa, t. j. taký, ku ktorému spotrebiteľ pristúpil až po tom, čo súd prvej inštancie vykonal poučenie podľa § 292 písm. b/ CSP, teda vhodným spôsobom, nielen v rozsahu všeobecnej poučovacej povinnosti.

58. Vyslovený právny názor odvolacieho súdu pri jeho interpretácii na vec sa vzťahujúcich zákonných hmotnoprávných (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka) ako aj procesných ustanovení (čl. 282, 292 písm. b/ CSP) považuje dovolací súd za správny. Podľa názoru dovolacieho súdu žalobkyňou prezentovaný výklad posudzovanej právnej otázky je neprípustne formalistický. Uznanie nároku ako celku v sebe zahŕňa uznanie základu nároku i jeho výšky. Nie je možné uznanie výšky nároku bez toho, aby sa uznal jeho základ. Prejav žalovaného, tak ako je zachytený v zápisnici z pojednávania na súde prvého stupňa, nie je natoľko jasný a jednoznačný, aby z neho bolo možné usúdiť, že jeho úmyslom bolo skutočne uznanie základu aj výšky nároku. Za takéhoto stavu, keď obsah prednesu žalovaného nebol dostatočne určitý a umožňoval rozdielnu interpretáciu, neboli splnené podmienky na to, aby súd prvého stupňa rozhodol spôsobom upraveným v ustanovení § 282 CSP. V krajnom prípade bolo možné takýto prejav žalovaného považovať v spojení s obsahom žaloby za zhodné tvrdenie sporových strán o určitej skutočnosti, v dôsledku ktorého mohol súd pri zisťovaní skutkového stavu vychádzať z tohto zhodného tvrdenia.“

59. Podľa odvolacieho súdu preto okresný súd postupoval správne, keď o nároku žalobcu nerozhodol rozsudkom pre uznanie, pretože podanie žalovaného zo dňa 04.01.2022 nie je možné bezvýhradne posúdiť ako procesné uznanie nároku žalobcu podľa § 282 CSP a súd prvej inštancie neporušil právo žalobcu na spravodlivý proces a nešlo ani o nesprávne právne posúdenie, ak o uplatnenom nároku nerozhodol rozsudkom pre uznanie.

60. Okrem uznania nároku žalovaným druhou kumulatívnou podmienkou vydania rozsudku pre uznanie je procesný návrh žalobcu na vydanie rozsudku pre uznanie. Pokiaľ takýto procesný návrh vydaný nie je, aj keby bol žalovaným uznaný nárok žalobcu, rozsudok pre uznanie vydať možné nie je. Ako už bolo uvedené procesné podanie strany sporu je potrebné vykladať podľa navonok prejavenej vôle. Zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 31.03.2022 sa vyjadril, že je dôvodné povoliť žalovanému splácať dlh v splátkach a zároveň že prejav žalovaného (podanie zo dňa 04.01.2022) je možné považovať za uznanie dlhu a preto eventuálne je možné zvážiť vo veci rozhodnutie rozsudkom pre uznanie. Odvolací súd konštatuje, že v danom prípade ponechal žalobca na úvahe a zvážení súdu posúdenie podania žalobcu, ako aj procesný postup súdu. Takýto procesný úkon vyjadrený žalobcom odvolací súd nepovažoval za návrh na vydanie rozsudku pre uznanie, ale len za alternatívnu možnosť pre konajúci súd, ktorú možnosť ponechal žalobca na úvahe súdu, t.j. či tento postup využije alebo nie. Súd však v zmysle § 282 CSP nerozhoduje o alternatíve vydania alebo nevydania rozsudku pre uznanie, ale na základe jasného procesného návrhu rozhodne o vydaní alebo nevydaní rozsudku pre uznanie podľa toho, či sú alebo nie sú splnené podmienky na jeho vydanie. Až v odvolaní žalobca jednoznačne formuloval svoj procesný návrh tak, aby súd rozhodol o uplatnenom nároku rozsudkom pre uznanie. Pokiaľ však žalobca vytýkal okresnému súdu, že tento nepostupoval podľa § 282 CSP, postup okresného súdu bol správny, keďže takto formulovaný návrh na vydanie rozsudku pre uznanie v konaní pred súdom prvej inštancie zo strany žalobcu uplatnený nebol. Ak teda žalobca vytýkal okresnému súdu nevydanie rozsudku pre uznanie, okresný súd postupoval správne, keď ho nevydal, pretože nemal splnené procesné podmienky na tento postup.

61. Podľa odvolacieho súdu samotná pasivita žalovaného ako spotrebiteľa alebo vykonanie jeho úkonov, ktoré by boli v rozpore s kogentnou úpravou o nemožnosti priznania práva, napr. v zmysle § 54a OZ, nemôže mať za následok povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok, resp. formalisticky a alibisticky rozhodnúť o akomkoľvek nároku v spotrebiteľskom spore, čo by bolo v rozpore s vyrovnávaním procesného postavenia strán v sporoch s ochranou slabšej strany vo forme, napr. ex offo nemožnosti priznania premlčaného práva, o ktorom následku spotrebiteľ nemusí mať vedomosť.

62. Žalobca ďalej v odvolaní vytýkal okresnému súdu nesprávnu aplikáciu právnej úpravy premlčania na ním uplatnený nárok, keď okresný súd posúdil začatie plynutia premlčania od prvej splátky úveru, pre

ktorú došlo k zosplatneniu celého úveru, t.j. od 15.04.2018 a všeobecná 3-ročná lehota potom uplynula dňom 16.04.2021.

63. Podľa odvolacieho súdu okresný súd správne konštatoval na základe dostatočne zisteného skutkového stavu, ktorý sporný nebol, že k zosplatneniu úveru na základe vyhlásenia právneho predchodcu žalobcu zo dňa 02.08.2018 mohlo dôjsť z dôvodu omeškania splátky splatnej dňa 15.04.2018. Odvolací súd konštatuje, že v predžalobnej upomienke predchodcu žalobcu zo dňa 04.07.2018 bol žalovaný vyzvaný a upozornený na úhradu nedoplatku vo výške 240,- Eur. Vzhľadom na dohodnutú splatnosť splátok k 15. dňu v mesiaci sa potom mohlo jednať o 3 omeškané splátky, a to splátku splatnú dňa 15.04.2018, 15.05.2018 a 15.06.2018. Zároveň aby bol naplnený zákonný predpoklad úpravy § 565, druhá veta OZ, k zosplatneniu mohlo dôjsť po uplynutí 3 mesiacov omeškania s úhradou splatnej splátky, avšak do splatnosti najbližšej splátky po uplynutí týchto 3 mesiacov. Ako správne konštatoval okresný súd, ak bola omeškaná splátka splatná dňa 15.04.2018, 3 mesiace jej omeškania na splnenie zosplatnenia podľa § 53 ods. 9 OZ uplynuli dňom 15.07.2018, po ktorom dátume mohol predchodca žalobcu vykonať zosplatnenie úveru, avšak najneskôr do splatnosti najbližšej splátky, t.j. do 15.08.2018, čo aj vykonal dňa 02.08.2018.

64. Okresný súd preto správne uviedol, že v danom prípade sa uplatní 3-ročná premlčacia lehota podľa § 103 OZ, a to od splatnosti tej splátky, pre ktorú došlo k zosplatneniu, t.j. od 15.04.2018 a k premlčaniu došlo ku dňu 15.04.2021. Žaloba bola doručená súdu 29.07.2021, t.j. po uplynutí 3-ročnej premlčacej lehoty. Odvolací súd sa nestotožňuje s názorom žalobcu, že k začatiu plynutia premlčacej lehoty nemohlo dôjsť od splatnosti tejto omeškanej splátky, t.j. od 15.04.2018. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že záver okresného súdu o začiatku plynutia premlčacej lehoty po zosplatnení celého úveru od zročnosti tej nesplatennej splátky úveru (15.04.2018), pre nespĺnenie ktorej sa stal zročný celý dlh je správny a je v súlade so závermi občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 20.03.2019, ako aj so závermi obchodnoprávneho kolégia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 29.05.2019, ako aj v súlade s právnym názorom odvolacieho senátu, pričom odvolací súd sa nemal dôvod odchyliť od svojej predchádzajúcej rozhodovacej praxe (napr. rozhodnutie sp. zn. 43Co/56/2019 zo dňa 01.08.2019, sp. zn. 43CoCsp/64/2020 zo dňa 03.12.2020). Odvolací súd preto rozhodol v súlade s vyššie uvedenými stanoviskami občianskoprávneho a obchodnoprávneho kolégia Krajského súdu v Banskej Bystrici ako aj v súlade so svojou doterajšou rozhodovacou činnosťou, ktorá je podľa odvolacieho súdu v súlade s ust. § 53 ods. 9 s použitím § 565, druhá veta OZ.

65. Pokiaľ žalobca namietal nesprávne právne posúdenie zo strany okresného súdu, ktorý v napadnutom rozhodnutí pri posudzovaní premlčania nezobral do úvahy ust. § 1 a § 8 z. č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej choroby Covid 19, s týmto názorom sa odvolací súd nestotožňuje.

66. Citované ust. § 1 a § 8 zák. č. 62/2020 Z.z. riešia neplynutie tých lehôt, uplynutím ktorých v zákonom vymedzenom období by došlo k premlčaniu práva, t.j. ktorých koniec by uplynul v čase predpokladanom týmito ustanoveniami, t.j. podľa § 1 písm. a) od účinnosti tohto zákona, t.j. od 27.03.2020 do 30.04.2020 a v zmysle § 8 v čase od 19.01.2021 do 28.02.2021. Znamená to, že len tie lehoty podľa citovaných ustanovení neplynú, ktorých uplynutie (ich koniec) by spadalo do uvedených zákonom určených období, t.j. pokiaľ by v uvedených obdobiach od 27.03.2020 do 30.04.2020 a od 19.01.2021 do 28.02.2021 došlo k ukončeniu plynutia týchto lehôt. Len také prípady sú riešené citovanými ustanoveniami, pokiaľ by koniec premlčacích lehôt spadol do uvedeného obdobia, čo vyplýva aj z účelu tohto zákona podľa § 1 a § 8, keď lehoty, „uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu práva“ v týchto obdobiach „neplynú“. Znamená to, že úvodná veta oboch ust. § 1 aj § 8 predpokladá, že nedochádza k plynutiu len tých lehôt, u ktorých by došlo k ich uplynutiu v danom období. Nie každé plynutie premlčacích lehôt je predĺžené citovanými ust. § 1 a § 8 zák. č. 62/2020 Z.z., ale len tých, u ktorých by došlo k ich uplynutiu v danom zákonom vymedzenom období. Keďže v danom prípade došlo k začatiu plynutia 3-ročnej premlčacej lehoty od 15.04.2018 a došlo k jej uplynutiu dňom 15.04.2021, t.j. koniec tejto lehoty nespadal ani pod ust. § 1 a ani § 8 cit. zákona, potom na prejednávanej veci nie je možné aplikovať cit. ustanovenia a okresný súd postupoval správne, keď pri posudzovaní premlčania žalobcom uplatneného nároku na vyššie uvedenú úpravu § 1 a § 8 zák. č. 62/2020 Z.z. neprihliadol a nepochybil, keď sa z dôvodu neaplikovateľnosti týchto ustanovení touto otázkou v napadnutom rozhodnutí nezaoberal.

67. Žalovaný ďalej v odvolaní namietal, že okresný súd nesprávne určil počiatok plynutia premlčacej lehoty podľa § 103 ods. 1 OZ vychádzajúc z úkonu zosplatnenia dlhu podľa § 565 a § 53 ods. 9 OZ. Žalobca sa domáhal aplikácie začiatku plynutia premlčacej lehoty podľa § 101 OZ vychádzajúc zo záveru, že v danom prípade došlo k splatnosti celého dlhu až v deň nasledujúci po Oznamení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 02.08.2018, t.j. 3-ročná premlčacia lehota začala plynúť 03.08.2018, uplynula 03.08.2021 a keďže žaloba bola podaná dňa 29.07.2021, bola podaná včas a žalobcom uplatnený nárok nie je premlčaný. Žalobca vychádzal zo záveru, že v danom prípade sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu uzavretú na dobu neurčitú, konečný termín splatnosti revolvingového úveru nebol zmluvne dohodnutý, ani nebol určený konkrétny počet splátok a uvedená zmluva bola vypovedaná listom zo dňa 02.08.2018 nazvaným Oznamenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Premlčacia doba teda začala plynúť až odo dňa nasledujúceho po dni zosplatnenia 03.08.2018, keďže navyše podľa žalobcu v zmluve nebolo dojednané plnenie v splátkach, ale dohodnutá štandardná splátka, ktorú bol žalovaný povinný plniť, sa považuje len za opakujúce sa plnenie. S uvedeným názorom sa odvolací súd nestotožňuje.

68. Okresný súd správne poukázal na bod V. ods. 35 Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. (OP), v zmysle ktorého, ak klient napriek výzve nezaplatí povinnú splátku v stanovenej lehote, banka má právo dočasne alebo natrvalo obmedziť realizáciu transakcií a využiť o.i. právo vyhlásiť dlžný zostatok za okamžite splatný a banka je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok žiadať od klienta zaplatenie celej pohľadávky banky, ak je klient v omeškaní s úhradou jednej povinnej splátky alebo čiastočného plnenia jednej povinnej splátky počas obdobia dlhšej ako 3 mesiace, a to za podmienok ustanovených § 53 ods. 9 a § 565 OZ.

69. Odvolací súd sa nestotožňuje s názorom žalobcu, že v danom prípade nebolo dojednané plnenie v splátkach, ale dohodnutá štandardná splátka mala mať povahu opakujúceho sa plnenia v existujúcom záväzkovom vzťahu. Podľa odvolacieho súdu skutočnosť, že spotrebiteľská zmluva má povahu revolvingového úveru, ktorá bola uzavretá na dobu neurčitú, nič nemení na povahe a obsahu dohodnutého záväzku medzi predchodcom žalobcu a žalovaným splácať poskytnutý úver (na základe úverového rámca do výšky 2.400,- Eur) dohodnutými splátkami, ktorých výška bola dohodnutá sumou štandardnej splátky vo výške 80,- Eur. Odvolací súd zdôrazňuje, že v zmysle žiadosti žalovaného, ako aj podpísanej Zmluvy o vydaní a používaní kreditnej karty bol poskytnutý žalovanému úverový rámec do výšky 2.400,- Eur, pričom aj v prípade opakovaného čerpania úveru bolo jeho splácanie dohodnuté vo forme splátok dohodnutým spôsobom. Splácanie vo forme splátok malo vplyv nielen na výšku úverového rámca, ale aj na povinnosti žalovaného na úhradu dohodnutých splátok ako aj na dôsledok v prípade neplnenia tejto povinnosti v možnosti zosplatnenia úveru podľa čl. V. bod 35 OP.

70. Podľa odvolacieho súdu sa v danom prípade pri dohode o splátkach poskytnutého úveru nejedná, a to aj v prípade revolvingového úveru, o opakujúce sa plnenie, ale sa jedná o dohodu o splácaní dlhu vo forme splátok. Odvolací súd zdôrazňuje, že v danom prípade je povinnosť úhrady splátok viazaná na existenciu dlhu, t.j. povinnosť žalovaného uhrádzať dlh dohodnutými splátkami vychádza zo základného predpokladu existencie dlhu. Odvolací súd sa nemôže stotožniť s tvrdením žalobcu, že v danom prípade sa jedná o opakujúce sa plnenie v právnom vzťahu dohodnutom na dobu neurčitú. Ako uviedol žalobca, pri opakujúcom sa plnení celková výška dlhu nie je vopred stanovená. Pri opakujúcom sa plnení zanikajú jednotlivé záväzky zodpovedajúce individuálnemu a opakujúcemu sa plneniu, ktoré však nemá charakter splátky celkového dlhu (Števček, Dulak, Bajánková, Fečík, Sedlačko, Tomašovič a kol.: Občiansky zákonník II, Veľké komentáre, C. H. Beck 2015, str. 1986). Pri opakujúcom sa plnení ide predovšetkým o plnenie z titulu nájomného, dôchodku, vyživovacej povinnosti a pod. V danom prípade sa však o takúto povahu plnenia na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere nejedná. Aj keď bola zmluva o spotrebiteľskom úvere vo forme revolvingu dohodnutá na dobu neurčitú, avšak výška a spôsob úhrady dlhu závisel od čerpania finančných prostriedkov a ak žalovaný ako dlžník využil právo povoleného čerpania do výšky 2.400,- Eur, potom takto vzniknutý dlh sa zaviazal uhrádzať v splátkach. Nejedná sa preto o opakujúce sa plnenie, ktoré by bolo nezávislé na celkovej výške dlhu, ale naopak, spôsob a forma splácania dohodnutými splátkami je výhradne viazaná na výšku dlhu a existujúci dlh sa žalovaný zaviazal uhrádzať vo forme splátok (štandardné, resp. povinné splátky splatné k 15. dňu v mesiaci). Tomuto záveru zodpovedá aj ustanovenie čl. V. bodu 35 OP, ako to uviedol aj okresný súd, kde samotné všeobecné podmienky právneho predchodcu žalobcu predpokladajú ako dôsledok neplnenia včasného

a riadneho uhrádzania splátok zosplatnenie úveru, a to explicitne za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 OZ.

71. V konaní nebol predložený žiaden doklad preukazujúci zánik zmluvy, „iba“ Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru záväzku zo dňa 02.08.2018. Ak teda medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bol dohodnutý úverový rámec a čerpanie finančných prostriedkov žalovaným, pričom takto vzniknutý dlh sa žalovaný zaviazal uhrádzať v splátkach (štandardnými, resp. povinnými splátkami), bol dohodnutý spôsob plnenia dlhu v splátkach a takto dohodnutý spôsob plnenia v splátkach mohol predchodca žalobcu zmeniť, t.j. privodiť zmenu obsahu záväzku len tak, že zákonom predpokladaným spôsobom dôjde k zosplatneniu celého neuhradeného zostatku dlhu napriek existencii dohody o splácaní dlhu v splátkach.

72. Odvolací súd sa preto nestotožnil s názorom žalobcu, že dohoda medzi predchodcom žalobcu a žalovaným nebola o plnení dlhu v splátkach. Naopak, z obsahu zmluvy a dohodnutých práv a povinností vyplýva povinnosť žalovaného plniť vzniknutý dlh (čerpaním povoleného úverového rámca) v splátkach, pričom v prípade nesplnenia povinnosti úhrady dlhu v splátkach, mohol predchodca žalobcu privodiť zosplatnenie celého dlhu len zákonom predpokladaným spôsobom, ktorým je v prípade spotrebiteľských vzťahov postup podľa § 53 ods. 9 a § 565 OZ, ktorý bol priamo dohodnutý v čl. V. bod 35 OP. V takom prípade, ako to správne konštatoval okresný súd, je v konaní preukázaný postup predchodcu žalobcu podľa cit. ust. § 53 ods. 9 a § 565 OZ, k zosplatneniu dlhu preto došlo na základe výzvy predchodcu žalobcu zo dňa 04.07.2018 a Oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru záväzku 02.08.2018 a k začatiu plynutia premlčania celého zostatku dlhu došlo odo dňa zročnosti splátky, pre ktorú došlo k zosplatneniu dlhu, t.j. od 15.04.2018. Odvolací súd sa preto nestotožňuje s tvrdením žalobcu o začatí plynutia premlčacej lehoty podľa § 101 OZ až od 03.08.2018. Keďže premlčacia lehota začala plynúť dňom zročnosti nesplatennej splátky, pre ktorú došlo k zosplatneniu celého dlhu, t.j. od 15.04.2018, k uplynutiu premlčacej lehoty došlo 15.04.2021 a keďže žaloba bola podaná 29.07.2021, okresný súd postupoval správne, keď ex offio podľa § 54a OZ posudzoval premlčanie uplatneného nároku a zamietol žalobu z dôvodu premlčania žalobcom uplatneného nároku.

73. Pokiaľ žalobca v odvolaní poukazoval na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Cdo/146/2008 zo dňa 31.07.2008, v danom prípade sa jedná o rozhodnutie, ktoré nie je aplikovateľné na prejednávajúcu vec. V citovanej veci sa NS SR zaoberal otázkou plynutia premlčania podľa § 101 OZ za predpokladu, že nie je určený a dohodnutý dátum splatnosti dlhu. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že ust. § 101 OZ upravujúce začiatok plynutia premlčacej lehoty (odo dňa, keď právo sa mohlo vykonať prvý raz) je všeobecnou úpravou a aplikuje sa vtedy, ak v ďalších ustanoveniach nie je uvedené inak. V prejednávanej veci je predmetom žaloby nárok na zosplatnený dlh, ktorý bol dohodnutý na úhradu v splátkach a preto sa v danom prípade začiatok plynutia premlčacej lehoty nebude riadiť všeobecnou úpravou § 101 OZ, ale osobitnou úpravou § 103 OZ, kde je začiatok plynutia premlčacej lehoty pri zosplatnení dlhu pre neuhradení niektorej splátky riešený odlišne od § 101 OZ, a to odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú došlo k zosplatneniu.

74. Pokiaľ preto súd prvej inštancie žalobu zamietol z dôvodu premlčania uplatneného nároku, postupoval správne.

75. Žalobca podal odvolanie podľa jeho obsahu voči celému napadnutému rozhodnutiu, t.j. aj proti jeho druhej výrokovej vete o náhrade trov konania. Okresný súd v druhej výrokovej vete rozhodol, že žalovanému náhradu trov konania nepriznáva, a to z dôvodu, že hoci bol žalovaný úspešný, avšak tomuto preukázateľne v konaní žiadne trovy nevznikli. Keďže súd prvej inštancie žalobu zamietol, žalovaný bol úspešný, vznikol mu nárok na náhradu trov konania podľa § 255 ods. 1 CSP podľa zásady úspechu, avšak okresný súd správne konštatoval, že z obsahu spisu nevyplývajú žiadne trovy žalovaného a preto rozhodol správne, keď mu ich nepriznal.

76. Odvolací súd preto v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil napadnuté rozhodnutie ako vecne správne v celom rozsahu.

77. Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania sa odvolací súd riadil ust. § 255 ods. 1 s použitím § 396 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný a vznikol mu nárok na náhradu

trov odvolacieho konania. Keďže v odvolacom konaní preukázateľne žalovanému žiadne trovy nevznikli, odvolací súd rozhodol, že mu nepriznáva nárok na nich náhradu.

78. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).